

C/2024/3588

17.6.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 28 lutego 2024 r. – Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit i in./Stichting Rookpreventie Jeugd

(Sprawa C-155/24, Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit i in.)

(C/2024/3588)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Philip Morris Benelux BV, Philip Morris Investments BV, JT International Company Netherlands BV, Vereniging Nederlandse Sigaretten- & Kerftabakfabrikanten, Van Nelle Tabak Nederland BV, British American Tobacco International (Holdings) BV

Druga strona postępowania odwoławczego: Stichting Rookpreventie Jeugd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że na normy ISO, których nie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, nie można powoływać się wobec jednostek – w tym Stichting – bez wyjątku, a więc także wtedy, gdy dana jednostka mogła się z takimi normami zapoznać i je uzyskać (za opłatą)?
- 2) Czy to, że wobec jednostki nie można się powoływać na art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE w zakresie, w jakim przepis ten odnosi się do norm ISO, których nie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, należy rozumieć jako: brak możliwości pozbawienia prawa do egzekwowania określonego w art. 3 ust. 1 dyrektywy maksymalnego poziomu wydzielanych substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla?
- 3) Czy sformułowanie „używanie zgodnie z przeznaczeniem”, którego użyto w definicji pojęcia „wydzielane substancje” w art. 2 pkt 21 dyrektywy 2014/40/UE, należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono do jak najwęższego odzwierciedlenia zachowania polegającego na paleniu papierosów, w którym to przypadku pomiar musiałby uwzględniać przynajmniej częściowe zakrycie znajdujących się w filtrze papierosa mikrootworów wentylacyjnych lub objętość dymu i częstotliwość jego wdychania, czy też sformułowanie to odnosi się wyłącznie do sposobu konsumpcji papierosów w drodze spalania?
- 4) Jeżeli w świetle odpowiedzi na pytanie 3 normy ISO, o których mowa w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE, okażą się nie być stosowne do pomiaru poziomu wydzielanych substancji, to: a) czy cel, jakiemu ma służyć dyrektywa 2014/40/UE – czyli wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego, w szczególności w odniesieniu do ludzi młodych – prowadzi do tego, że zasady pewności prawa i określoności prawa nie stoją na przeszkodzie temu, by wobec producentów wyrobów tytoniowych powoływać się na alternatywną metodę pomiaru?

W razie gdyby – z uwzględnieniem zasad pewności prawa i określoności prawa – na pytanie 4a należało odpowiedzieć twierdząco:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).

- 4b) czy państwom członkowskim wolno samodzielnie – czy to tymczasowo, czy też nie – ustanawiać lub stosować alternatywną metodę pomiaru oraz powoływać się na nią (również) wobec producentów wyrobów tytoniowych, oraz
- 4c) jak zastosowanie alternatywnej metody pomiaru ma się do celu zamierzonego przez dyrektywę 2014/40/UE, czyli (maksymalnej) harmonizacji oraz lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego?
- 5a) Czy maksymalny poziom wydzielanych substancji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/40/UE zachowuje pełne zastosowanie, gdyby należało zastosować alternatywną metodę pomiaru?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 5a:

- 5b) czy państwom członkowskim wolno samodzielnie – czy to tymczasowo, czy też nie – ustanawiać lub stosować alternatywny maksymalny poziom wydzielanych substancji oraz powoływać się na niego (również) wobec producentów wyrobów tytoniowych, oraz
- 5c) jak zastosowanie alternatywnego maksymalnego poziomu wydzielanych substancji ma się do celu zamierzonego przez dyrektywę 2014/40/UE, czyli (maksymalnej) harmonizacji oraz lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego?
- 6a) Czy w sytuacji gdy państwom członkowskim wolno ustanawiać lub stosować alternatywną metodę pomiaru oraz powoływać się na nią wobec producentów wyrobów tytoniowych, cel zamierzony przez dyrektywę 2014/40/UE – czyli wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego, w szczególności w odniesieniu do ludzi młodych – w związku z art. 23 ust. 2 tejże dyrektywy prowadzi do tego, że wprowadzone do obrotu w Niderlandach papierosy należy wycofać z rynku na czas, w którym nie ustanowiono nowej metody pomiaru, w związku z czym nie można ustalić, czy przy użytkowaniu zgodnie z przeznaczeniem papierosy te spełniają wymogi dotyczące maksymalnego poziomu wydzielanych substancji?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 6a:

- 6b) Czy producenci wyrobów tytoniowych są wówczas uprawnieni do okresu przejściowego?
- 7) Czy w przypadku ustanowienia lub stosowania alternatywnej metody pomiaru – czy to w połączeniu z alternatywnym maksymalnym poziomem wydzielanych substancji, czy też nie – producenci wyrobów tytoniowych są uprawnieni do okresu przejściowego, podczas którego będą mogli dostosować się do takiej alternatywnej metody pomiaru i ewentualnie do alternatywnego poziomu wydzielanych substancji?